

Z kapitola 22.

[1] Pro předního zpěváka. Podle "Laně za ranních červánků". Žalm Davidův. [2] Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám. [3] Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci. [4] Ty jsi ten Svatý, jenž trůní obklopen chválami Izraele. [5] Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal vyváznout. [6] Úpěli k tobě a unikli zmaru, doufali v tebe a nebyli zahanbeni. [7] Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu. [8] Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šklebí se na mě, potřásají hlavou: [9] "Svěť to Hospodinu!" "Ať mu dá vyváznout, ať ho vysvobodí, když si ho oblíbil!" [10] Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou. [11] Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh. [12] Nebuď mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám! [13] Množství býků mě kruhem svírá, bášanští tuři mě obstoupili. [14] Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když trhá kořist. [15] Rozlívám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují, jako vosk je mé srdce, rozplynulo se v mém nitru. [16] Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti! [17] Smečka psů mě kruhem svírá, zlovolná tlupa mě obkličuje; sápour se jako lev na mé ruce a nohy, [18] mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem. [19] Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv. [20] Nebuď mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc! [21] Vysvobod' mou duši od meče, chraň jediné, co mám, před psí tlapou; [22] zachraň mě ze lví tlamy, před rohy jednorozců! - A tys mi odpověděl. [23] O tvém jménu budu vyprávět svým bratřím, ve shromáždění tě budu chválit. [24] Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho! Ctěte ho, všichni potomci Jákobovi, celé Izraelovo potomstvo, žij před ním v bázni! [25] Nepohrdl poníženým, v opovržení ho neměl. Když trpěl příkoří, neukryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o pomoc volal. [26] Od tebe vzejde mi chvála ve velikém shromáždění. Své sliby splním před těmi, kdo se ho bojí. [27] Pokorní budou jíst dosyta, budou chválit Hospodina ti, kdo se na jeho vůli dotazují. Vaše srdce bude žít navždy. [28] Rozpomenou se a navrátí se k Hospodinu všechny dálavy země. Tobě se budou klanět všechny čeledi pronárodů. [29] Vždyť Hospodinu náleží kralovat, i nad pronárody vládnout. [30] Všichni tuční v zemi, ti, kdo jedli a kdo se klaněli, všichni, kteří sestupují v prach, musí před ním padnout na kolena; a jejich duše si život nezachová. [31] Potomstvo bude mu sloužit. O Panovníku budou vyprávět dalšímu pokolení, [32] to přijde a bude hlásat jeho spravedlnost lidu, který se zrodí: "To učinil on!"